

उपसभामुखमा इन्दिरा रानामगर निर्वाचित

भापा(प्रस) । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीको तर्फबाट इन्दिरा रानामगर उपसभामुखमा निर्वाचित भएकी छन् । शनिबार प्रतिनिधिसभामा भएको निर्वाचनमा उनले प्रतिस्पर्धी नेपाली कांग्रेसकी मुक्तकुमारी यादवलाई पराजित गरेकी हुन् ।

रानाको प्रस्तावकमा सोविता गौतम र समर्थकमा एमालेका कृष्णगोपाल श्रेष्ठ, माओवादी केन्द्रकी नारायणी शर्मा र राप्रपाका राजेन्द्र लिङ्देन थिए । मत विभाजनको प्रक्रियाबाट भएको निर्वाचनमा राना १६६ मतसहित निर्वाचित भएकी हुन् । उनको विपक्षमा यादवलाई ९७ जना सांसदको समर्थन रहेको थियो । यसै तटस्थ १ मत परेको थियो ।

शनिबारको प्रतिनिधिसभामा २६४ सांसदको उपस्थिति थियो । रास्वपाकी सोविता गौतमलाई उपसभामुख बनाउने प्रारम्भिक चरणमा चर्चा भए पनि सत्ता साझेदार दलहरूले रानामगरलाई उपसभामुख बनाउने निर्णय गरेका थिए ।

लामो समय सामाजिक क्षेत्रमा क्रियाशील भापा अर्जुनधारा निवासी रानामगरको राजनीतिक यात्रा नयाँ हो । गत मंसिर ४ गतेको निर्वाचनअघि मात्रै उनी राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीमा आबद्ध भएर राजनीति सुरु गरेकी हुन् । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले उनलाई समानुपातिकतर्फबाट सांसद बनाएको थियो । सयौं बालबालिकालाई पालनपोषण र शिक्षादीक्षा दिएर रानामगरले समाजसेवाको क्षेत्रमा प्रसिद्धि कमाएकी छन् ।

डेढ दशकअघि इन्दिरा रानामगरले आफ्नो गाउँमा बाँसको बेराबाट बनेको सानो कटेरामा जुनकिरी पुस्तकालय स्थापना गरेकी थिइन् ।

गाउँमा पठनपाठन गराउन स्थापना गरेको पुस्तकालय अहिले विद्यालयमा परिणत भएको छ ।

अर्जुनधारा नगरपालिका-११ देउरियावस्तीमा आफ्नो नामको डेढ कठ्ठा तथा दाजुहरू जगत र रणबहादुर रानामगरबाट एक कठ्ठा गरी दुई कठ्ठा दश धुर जमिनमा उनले पुस्तकालयलाई जुनकिरी सार्वजनिक प्राथमिक विद्यालयका रूपमा विस्तार गरेकी हुन् । जहाँ जेल परेका अभिभावकका १९ बालबालिकासहित एक सय ७ जना विद्यार्थी अध्ययनरत छन् । विद्यालय स्थापनापछि चिया बगानमा मजदुरी गर्ने श्रमिकका र विपन्न दलित परिवारका बालबालिकाले पनि अध्ययन गर्न पाएका छन् ।

बन्दी सहायता नेपालको संस्थापक रानामगर प्रतिनिधिसभाको उपसभामुखमा निर्वाचित भएपछि देउरियावस्तीमा खुसी छान्ने छ । प्रतिनिधिसभाको दुवै पद सभामुख र उपसभामुखमा भापाली नेता नै निर्वाचित भएपछि जिल्लावासी थप उत्साहित बनेका छन् । चारआली जंगलनजिकैको

सहयोगमा १० वर्षको उमेरमा मात्र उनले विद्यालय टेके अवसर पाएकी थिइन् । एकै पटक कक्षा ५ बाट पढाइ सुरु गरेकी उनले अर्काको घरमा श्रम गरेर आफ्नो पढाइलाई अघि बढाएकी थिइन् । शिक्षा प्राप्त गर्न उहाँले जुन किमिको दुःख गर्नुभयो । अरुलाई त्यस्तो दुःख नहोस् भनेर भापा र काठमाडौंमा दुईटा जुनकिरी प्राथमिक विद्यालय स्थापना गर्नु भएको छ, प्रअ परिवारले भने । उनले २०६२ मा स्थापना गरेको जुनकिरी पुस्तकालयलाई २०६५ बाट जुनकिरी प्राविका रूपमा अघि बढाइएको हो ।

रानामगर सन् २००५ मा पुरस्कृत ' अशोका फेलो अवार्ड' बाट प्राप्त रकम र विभिन्न दाताको सहयोगमा पक्की भवनमा आवाससहितको विद्यालय सञ्चालित छ । रानामगरले गृहजिल्ला भापामा उक्त विद्यालयसहित तीन वटा बाल गृह, एउटा छात्र गाउँ र एउटा डे केयर सेन्टर सञ्चालन गरेकी छन् । अर्जुनधारा-३ खुदनाबारी बालगृहमा ७, मनमाया आमा बालगृहमा ५, गंगा जोशी आमा बालगृहमा ५, जंगल गाउँ छात्र होममा ९ र जुनकिरी डे केयर सेन्टरमा ७ जना बालबालिका छन् । उनीहरू सबै जेल परेका अभिभावकका बालबालिका हुन् । जुनकिरी डे केयर सेन्टर जिल्ला कारागारभित्र सञ्चालित छ ।

बालगृह र विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीको पालनपोषणका लागि उनले जिल्लामा अढाइ बिघा जमिन खरिद गरेकी छन् । उक्त जमिनमा ती बालबालिकालाई सीपमूलक तालिम सिकाउने गरी कृषि उद्योग, कुखुरा, बाख्रा, माछापालन, धान र तरकारी खेती गरिन्छ ।

समाजका हानिकारक अभ्यासका बारेमा अन्तरक्रिया

भापा(प्रस)। भापाको कनकाई नगरपालिकामा समाजमा विद्यमान हानिकारक अभ्यासहरूका बारेमा अन्तरक्रिया गरिएको छ । राष्ट्रिय महिला आयोगको आयोजनामा शुक्रवार कनकाईमा बालविवाह, बहुविवाह, दाइजो प्रथा, बोक्सीको आरोपलगायतका प्रथासम्बन्धी एकदिने अन्तरक्रिया गरिएको हो । अन्तरक्रिया कार्यक्रम कनकाई नगरपालिका बालबालिका शाखा प्रमुख टीका खतिवडाको संयोजनमा भएको थियो ।

सहजीकरण आर्थिक मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय प्रदेश नं. १ को कानून अधिकृत तथा राजस्व फाँटकी प्रमुख पुष्पलता उप्रेतीले गरेको थिइन् । अन्तरक्रियाका क्रममा कानून अधिकृत तथा राजस्व फाँटकी प्रमुख उप्रेतीले महिला हिंसाका घटना देशभरै सबैभन्दा धेरै प्रदेश नं. १ मा हुने गरेको जानकारी दिइन् । उनले आत्महत्या, बलात्कार, बहुविवाहजस्ता महिला हिंसाका घटना प्रदेश १ मा धेरै हुने गरेको बताइन् ।

मन्त्रालयका उपसचिव ओमकार शाहले गरेका थिए । कार्यक्रममा कनकाई नगर प्रमुख राजेन्द्रकुमार पोखरेल, उपप्रमुख आशा शर्मा शिवाकोटी, विभिन्न शाखाका प्रमुख, नौ वटै वडाका अध्यक्ष, वडा सदस्य, कार्यपालिका सदस्य, विभिन्न संघ संस्था प्रमुख प्रतिनिधिलगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

हिंसाका घटना प्रदेश १ मा धेरै हुने गरेको तथ्यांक भएतापनि कनकाईमा यस्ता घटना शुन्यमा भर्ना विभिन्न अन्तरक्रिया, सम्बाद, जनचेतनामूलक अभियानलगायतका कार्यक्रम संचालन गरिने प्रतिवद्धता जनाए । नगरका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मोहनप्रसाद न्यौपानेले भापाका अन्य पालिकाको तुलनामा कनकाईमा यस्ता घटनामा कमी आएको जानकारी दिए । कार्यक्रममा नगरका शिक्षा शाखा प्रमुख पितम्बर गौतम, प्रशासकीय अधिकृत चिबेक भण्डारी, कर्मचारी विजय पाठकलगायतले आ - आफ्नो भनाई राखेका थिए । कार्यक्रमको संचालन आयोगकी कर्मचारी बिना श्रेष्ठले गरेकी थिइन् ।

नेवि संघको सभापतिमा दुई जनाको दाबी

भापा(प्रस)। नेपाल विद्यार्थी संघ भापाको सभापतिमा विवाद सुरु भएको छ । नेपाली कांग्रेसको विद्यार्थी संघमा दुई जनाले सभापतिमा दाबी गरेपछि विवाद भएको हो ।

नेपाल विद्यार्थी संघको केन्द्रीय कार्यसमितिले भापा मेचीनगरका सञ्जय निरौलालाई सभापतिको जिम्मेवारी तोकेको छ । नेपाली कांग्रेस भापाका सभापति देउमान थेबेले जिल्ला सभापतिको रूपमा निरौलालाको नाम नेविसंघको केन्द्रलाई सिफारिस गरेका थिए । सोही

गरेका छन् । नेविसंघ भापाको लेटरप्याडमा विज्ञापित जारी गर्दै उनले नेविसंघ भापाको सभापतिमा अर्को व्यक्ति तोकिएको विषय षडयन्त्रपूर्वक र एकपक्षीय भएको बताए । उनले विज्ञापितमाफत आफू नै नेविसंघ भापाको सभापति भएको भन्दै कसैलाई भ्रममा नपर्न आग्रह गरेका छन् । बुढाथोकीले आफ्नो कार्यसमिति निर्वाचित भएर आएको दाबी गरेका छन् । निर्वाचित कार्यसमितिलाई नेविसंघको नाममा आएको पत्र मान्य नहुने उनको भनाई छ ।

निराकारको २४औँ दिनमा अन्त्येष्टि

भापा(प्रस) । कम्बोडियामा भीषण आगलागी घटनामा परी ज्यान गुमाएका भापा बिर्तामोड-१ निवासी निराकार पाण्डेको शनिवार अन्त्येष्टि गरिएको छ । परिवारजनले मृत्यु भएको २४औँ दिनमा निराकारको कनकाई माई नदी किनारमा हिन्दु संस्कार अनुसार दाहसंस्कार गरेका हुन् । उनको पार्थिव शरीरमा नेकपा एमालेका स्थायी

कमिटी सदस्य एवम् भापा इञ्चार्ज अमिन खरेलले पार्टीको भण्डा ओढाएर सम्मान गरेका थिए । गत पुष १४ गते राति कम्बोडियाको प्राण्ड डायमन्ड सिटी होटेल एण्ड क्यासिनोमा भीषण आगलागीमा ज्यान बचाउन १२औँ तलाको झ्यालबाट हामफाल्दा उनको ज्यान गएको थियो ।

हामफाल्नुअघि उनले आफ्ना परिवारका सदस्यहरूसँग साढे ४ घण्टा लामो भिडियो कलमार्फत कुराकानी गरेका थिए । नेपाल सरकारको सहयोगमा उनको शव शुक्रबार राति ११:२० बजे काठमाडौँ आइपुगेको थियो । परिवारजनले शव बुझेर काठमाडौँबाट राति १२:४० बजे भापाका लागि प्रस्थान गरेका थिए ।

उनको शव शनिवार दिउँसो साढे १२ बजे घर ल्याइएको थियो । त्यसपछि घरबाट निकालिएको शवयात्रामा बिर्तामोडसहित जिल्लाका विभिन्न भागबाट आफन्त नातागोता, सामाजिक, राजनीतिक, शैक्षिक, व्यावसायिक व्यक्तित्वहरूको सहभागिता रहेको थियो । उनको मृत्युले बिर्तामोड शोकमा डुबेको छ ।

कर्मचारी संघ एक्सेल बैंकको अध्यक्षमा लोहनी चयन

भापा(प्रस) नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघ, एक्सेल डेभलपमेन्ट बैंक लिमिटेडको शनिवार बिर्तामोडमा तेस्रो महाधिवेशन सम्पन्न भएको छ । महाधिवेशनबाट यस संघका पदाधिकारीहरू सर्वसम्मत चयन भएका छन् । नयाँ कार्यसमितिको अध्यक्षमा गोपाल लोहनी चयन भएका छन् भने बरिष्ठ उपाध्यक्षमा भागवत ढुंगाना, उपाध्यक्षद्वय नवीन संग्रौला तथा यामनाथ पौड्याल, महासचिवमा राजशंकर भडा चयन भएका छन् । त्यस्तै

उप-महासचिव पदमा राजन ढकाल, कोषाध्यक्षमा गजेन्द्र चन्दना भण्डारी र तेजप्रकाश ओली आचार्य, निरज ढुंगाना, चन्द्रना भण्डारी र तेजप्रकाश कार्यक्रमा प्रमुख अतिथि नेपाल ट्रेड युनियन कांग्रेस जिल्ला समिति भापाका अध्यक्ष यज्ञप्रताप अधिकारी, विशिष्ट अतिथि नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघका प्रदेश १ का अध्यक्ष राम भद्राई, विशिष्ट अतिथि बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत डा. इन्द्रकुमार कट्टेल, नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघका अध्यक्ष भवानी प्रसाई, नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघका पूर्व केन्द्रीय सदस्य होम कार्की, संघका संस्थापक

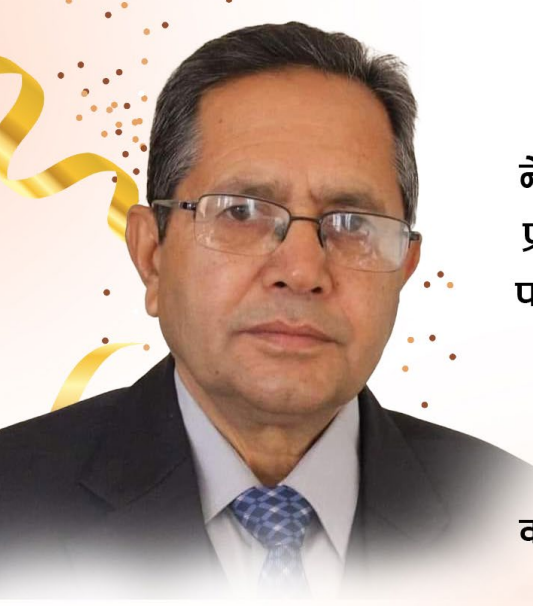
अध्यक्ष मिनबहादुर कार्की, पूर्व अध्यक्ष गोपाल लोहनी, नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी संघ, एनआइसी एसिया बैंक लि.का पूर्व केन्द्रीय उपाध्यक्ष राम पौडेललगायतको उपस्थिति रहेको थियो भने बैंकका उच्च पदस्य अधिकारीहरूको पनि सहभागिता रहेको थियो ।

२०६८ मा स्थापित यस संघले विगत ११ वर्षदेखि बैंकको सुदृढीकरण तथा कर्मचारी हकहितका लागि काम गरिरहेको छ ।

ढकाल तथा सदस्यहरूमा निशा न्यौपाने चयन भएका छन् ।

हार्दिक शुभकामना तथा शुभकामना

भापा क्षेत्र नं २ का सांसद, यस सुखानी शहीद स्मृति प्रतिष्ठान नेपालका अध्यक्ष श्री देवराज घिमिरेज्यू प्रतिनिधिसभाको सम्माननीय सभामुख पदमा निर्वाचित हुनुभएकोमा बधाई दिँदै समृद्ध नेपाल र सुखी नेपाली बनाउने महान अभियानमा सँधै तपाईंका पाइलाहरू अघि बढ्नु भन्दै सफल कार्यकालको लागि हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

सुन्दर सुवेदी कोषाध्यक्ष हर्क राई महासचिव टंक भट्टराई/अर्जुन राई उपाध्यक्ष सुखानी शहीद स्मृति प्रतिष्ठान नेपाल

हाम्रो पहिचान, हाम्रो संस्कृति -मोरङको उर्लाबारी-९ दुर्गापुरीमा आयोजित सोनाम ल्होसार २८५९ अवसरमा आयोजित ५ दिने सांस्कृतिक कार्यक्रममा परम्परागत जातीय पोशाकमा सजिएका तामाङ समुदायका युवतीहरू ।(तिस्वर तेजन् खड्का)

सशस्त्र प्रहरी दिवसमा सरसफाई

कुमरखोद(प्रस) । सशस्त्र प्रहरी बल टाँघनडुब्बाले २२ औं सशस्त्र प्रहरी दिवसको अवसरमा शनिवार भ्रामा बजारमा सरसफाई गरेको छ ।

सशस्त्र प्रहरी बल टाँघनडुब्बाले भ्रामा गाउँपालिका वडा नं २ मा रहेको भ्रामा बजारक्षेत्र, टेम्पो स्टेण्ड हुँदै वडा कार्यालय छेउसम्म सरसफाई गरेको सशस्त्र प्रहरी बल विओपी टाँघनडुब्बाका प्रमुख सरोज कटुवालले बताए ।

सरसफाई कार्यक्रममा सहभागी भएका वडा अध्यक्ष हिमालकुमार चम्लागाई, न्यायिक समिति सदस्य राजकुमार कोच , भ्रामा गाउँपालिका उद्योग वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष मनोजकुमार गणेश , भ्रामा गाउँपालिका चेम्बर अफ कमर्सका लक्ष्मी गणेश , वडा सचिव नारायणकुमार चम्लागाई ,जनपद प्रहरीका सई रत्नबहादुर श्रेष्ठ, भ्रामा बजार व्यवस्थापन समितिका पदाधिकारीहरू , व्यापारी तथा स्थानीयवासीहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

वडा अध्यक्ष चम्लागाईले विकास निर्माणसँगै गाउँ, टोल, मठमन्दिर , बजारलाई सरसफाई राख्ने वातावरण सफा हुने र रोग समेत नलान्ने भएकाले सरसफाई कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिने बताए ।

इस्टुको अध्यक्षमा खतिवडा र बराल

भद्रपुर(प्रस) । संस्थागत विद्यालय शिक्षक युनियन (इस्टु) भ्रामाको पाँचौं अधिवेशनबाट होमराज खतिवडा र राजु बराल अध्यक्षमा सर्वसम्मत चयन भएका छन् ।

चार वर्षे कार्यकालका लागि गठित समितिको पहिलो दुई वर्ष खतिवडाको नेतृत्व रहने छ भने पछिल्लो दुई वर्ष बराल अध्यक्ष रहनेगरी समिति गठन भएको हो ।

यसैगरी समितिको बरिष्ठ उपाध्यक्षमा युवराज दाहाल, महिला उपाध्यक्षमा रमा ढुंगाना, उपाध्यक्षहरूमा क्रमशः धनश्याम अर्याल, टंक अधिकारी, विकास अधिकारी र लक्ष्मीशरण अधिकारी निर्वाचन चयन भएका छन् ।

यस्तै सचिव द्रोण अधिकारी, रेवत खनाल

सहकोषाध्यक्षमा विदुर ढुंगाना चयन भएका छन् ।

यसैगरी सदस्यहरूमा टंक न्यौपाने, निर्मला दुलाल, सुरु कार्की, कमल न्यौपाने, शर्मिला प्रसाई, भानुप्रताप राजवंशी, मनिषा चेम्जोङ, मुना कार्की, महेन्द्र सेडाई, किशोर गौतम, धनश्याम दाहाल, शिवनारायण बजगाई रहेका छन् ।

होमराज खतिवडाको अध्यक्षता तथा इस्टुका केन्द्रीय उपमहासचिव मनोज खनालको प्रमुख आतिथ्यमा सम्पन्न अधिवेशनमा केन्द्रीय सचिव यादवप्रसाद अधिकारी तथा पूर्व केन्द्रीय सदस्य बालकृष्ण दाहालको टोलीले अधिवेशनको संयोजन गरेको थियो ।

भद्रपुर भ्रामा गोल्डकप तयारी तीव्र पारिर्दैं

भद्रपुर(प्रस) ।भ्रामा जिल्लाकै सर्वाधिक पुरस्कार राशि रहेको भद्रपुर भ्रामा गोल्डकप सम्पन्न गर्न १ करोड ५० लाख रुपैयाँ खर्च हुने आयोजकको अनुमान छ ।

भद्रपुर भ्रामा गोल्डकपका महासचिव तथा निवर्तमान नगर प्रमुख जीवनकुमार श्रेष्ठका अनुसार नेपाल , भारत तथा भुटानका गरी १० टिमको सहभागिता हुने गोल्डकपमा खेल व्यवस्थापन, पुरस्कार तथा सम्मान र खेलाडी व्यवस्थापनका लागि एक करोड ५० लाख रुपैयाँ खर्च हुने भएको हो ।

आयोजक टिम भद्रपुर ११ मा नेपाल तथा क्याम्पनका ख्यातिप्राप्त ए डिभिजनका

खेलाडी सहभागी हुने श्रेष्ठको भनाइ छ । यस्तै नेपाल आर्मी ,नेपाल पुलिस, सशस्त्र प्रहरी, संकटा, मनाङमर्सयाइडीलगायतका नेपालका ख्यातिप्राप्त ए डिभिजन टिमको प्रतियोगितामा सहभागिता रहने छ । आयोजक समितिका महासचिव श्रेष्ठका अनुसार प्रथम पुरस्कार १३ लाख र

लागि खेलमैदानलाई खेलन योग्य बनाउने काम तीव्र गतिमा भइरहेको छ । आयोजक समितिले नेपाल तथा भारतका समेत खेलप्रेमी दर्शकलाई मध्यनजर गर्दै यातायात तथा सुरक्षा व्यवस्था मिलाउने छ ।

गोल्डकपमा जेष्ठ नागरिक र अपात्रता भएकालाई नि:शुल्क हेर्न दिने व्यवस्था मिलाइने छ भने भद्रपुर नगरपालिकाभित्रका सरकारी विद्यालयमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थीलाई समेत आलोलोको खेल हेर्न दिइने श्रेष्ठले बताए ।

भौतिक पूर्वाधार भएर पनि भ्रामाको भद्रपुरस्थित मेची रंगशाला दुई दशकयता खेलविहीन अवस्थामा छ । यस्तो शून्यता

हटाउन भद्रपुर नगरपालिकाले पहिलो पटक नीतिगत रूपमै बजेटमा समेटेर मेची रङ्गशालालाई चलायमान बनाउन 'भद्रपुर भ्रामा गोल्डकप' को आयोजनाका लागि वातावरण तयार पारेको हो ।

नगरपालिकाको संरक्षणमा भद्रपुर भ्रामा गोल्डकप आयोजक समिति निर्माण गर्दै यही फागुन ७ गतेबाट राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय खेलाडी सहभागी हुने गरी ए डिभिजन स्तरीय प्रतियोगिता सम्पन्न हुन लागेकोमा स्थानीय नागरिकमा उत्साह थपिएको छ । सुस्त बन्दै गएको भद्रपुरको आर्थिक तथा व्यापारिक गतिविधि बढ्नेमा स्थानीय विश्वस्त हुने वातावरण बन्दै गइरहेको नगर प्रमुख गणेश पोखरेलको भनाइ छ ।

पोखरेलले १० लाख दिने

भद्रपुर(प्रस) । भ्रामा जिल्लाकै सर्वाधिक पुरस्कार राशि रहेको भद्रपुर भ्रामा गोल्डकपका लागि आर्थिक संकलन जुट्ने क्रममा रहेको छ । यसक्रममा भद्रपुरका युवा व्यवसायी

दीपक पोखरेलले गोल्डकपका लागि १० लाख रुपैयाँ दिने घोषणा गरेको आयोजक समितिका अध्यक्ष दीपेश ढकालले जानकारी दिए । पोखरेल सौर्य एयरलाइन्स र

ओम साई पाथीभरा हस्पिटल भद्रपुरका सञ्चालक हुन् । त्यस्तै प्रथम पुरस्कार राशि १३ लाख रुपैयाँ उद्यमी चण्डीराज ढकाल, टिकाराज ढकाललगायतले आफ्नो

आमाबुबाको नाममा दिने जानकारी प्राप्त भएको अध्यक्ष ढकालले बताए । आइतवारसम्म प्रथम पुरस्कार राशिको टुक्रो लाम्पे उनको भनाइ छ । दोस्रो पुरस्कार राशिको बारेमा पनि कुराकानी

भइरहेको छ । म्यान अफ द सिरिजको पुरस्कार राशि स्व. भैरवप्रसाद रिमालको परिवार र वेस्ट गोलकिपरको नगद पुरस्कार स्व. मनोज रिमालका परिवारजनले दिने उनले बताए ।

दमक... एमालेसम्बद्ध राष्ट्रिय वाणिज्य संघको नगर उपाध्यक्षको भुमिकामा समेत रहेका गुरागाँईलाई संगठनले अन्तिम समयमा आएर अध्यक्षमा उम्मेदवार नबनाई विमल खतिवडालाई बनाउने भएपछि आफू अन्यायमा परेको भन्दै विद्रोह गरे । वाणिज्य संघमा आवश्यक नेता र सम्भावना बोकेको पात्रका रूपमा लिएको काग्रेसले गुरागाँईको एमाले बहिर्गमनलाई

उपयोग गर्दै संघको अध्यक्षमा साभ्रा उम्मेदवारका रूपमा प्रस्तुत गर्यो । उनलाई आधिकारिक व्यवसायीहरूले समर्थन जनाए र राजनीतिक रूपमा समेत राप्रपा र जसपाले उनलाई अध्यक्षको उम्मेदवार स्वीकार गरेपछि चुनावी मैदानमा होमिए ।

एउटा निश्कलंक र निर्विवाद पात्र वाणिज्य संघमा आफ्नो कार्यकालका अनुभवहरू धेरै छन् । जिम्मेवारी बहन गर्ने सिलसिलामा कसैसंग पनि अहिलेसम्म विवादमा परेनन् । उनको कार्यकाल हरेक

पटक निर्विवादित बितेको इतिहास छ । आफ्नो बारेमा आफैले भन्नुभन्दा समाजबाट आउने प्रतिक्रियालाई महत्व दिने उनको स्वभाव छ । गुरागाँई भन्छन्- वाणिज्य संघमा स्वाभाविक रूपले व्यावसायिक कुराहरू नै आउँछन् । ती कति विषय व्यवसायीका विरुद्धमा पनि आए, कति व्यवसायीको पक्षमा पनि आए मले निर्वाह गरेको भुमिका कस्तो रहयो ? त्यो मसँग भन्दा पनि व्यवसायीहरूसँगै त्यसको जवाफ छ । त्यो उहाँ (व्यवसायी

व्यवसायीमाथि सस्तो लोकप्रियताका लागि भुटा आशवासन बोड्ने, प्रलोभन देखाउने काम नगरेको भन्दै गुरागाँईले भने- हामीले व्यवसायीहरूका हरेक समस्याको समाधानका लागि सहजीकरणको भूमिका निर्वाह गर्नेछौं । बुँदागत रूपमा ती प्रतिबद्धताहरू मतदाता माथि पुर्याएका थियौं । त्यसैलाई हेरेर हाम्रा हिजोदेखि आजसम्मका गतिविधिहरूलाई मूल्याङ्कन गरेर उहाँहरूले मत प्रकट गर्नुभएको हामीले महसुस गरेका छौं ।

गुगल रेष्टुरेन्ट एण्ड बार

शान्त तथा पारिवारिक वातावरणमा विभिन्न किसिमका स्वादिष्ट भेज तथा ननभेज परिकारका खानाहरू , म:म , चाउमिन , थुप्पा , सेकुवा, हुक्का तथा पेय पदार्थ सरल तथा सुपथ मूल्यमा पाउनुका साथै होम डेलिभरीको पनि सुविधा छ ।

स्वादिष्ट खानाको लागि हामीलाई सम्झनुहोस्

गुगल रेष्टुरेन्ट एण्ड बार
भद्रपुर रोड , बिर्तामोड (कुमारी बैंक पछाडी)

मो : ९८४२६७३७७ , ९८०७९०४४३० , ९८०३२८०२३२

Free WiFi

बिर्तामोड नगरपालिका नगरकार्यपालिकाको कार्यालय

बिर्तामोड, झापा

इन्टरनेट केवल तथा टि.भी केवल तार व्यवस्थापन सम्बन्धी सार्वजनिक सूचना

यस बिर्तामोड नगरपालिका अन्तर्गतका नेपाल विद्युत् प्राधिकरण र नेपाल टेलिकमले विस्तार गरेका विजुलीका पोल तथा टेलिकमका पोलहरूमा विभिन्न इन्टरनेट केवल तथा टि.भि केवलले जयाभावि रूपमा केवल तारहरू फुन्ड्याई नगरको सौर्दयतालाई समेत असर पार्ने गरी राखिएको पाइएकाले अब उपरान्त उक्त कार्य रोकी निम्न बमोजिम गर्न गराउनु हुन भनि यस अगावै सेवा प्रदायक संस्थाहरूलाई लेखि पठाइएकोमा हाल सम्म पनि उक्त कार्य नभएको पाइएकोले आजका मितिले ३५ दिन भित्रमा निम्नानुसारको कार्य गर्न/गराउनु हुन जानकारी गराइन्छ । साथै उक्त अवधिमा सो कार्य नभएको पाइएमा नगरपालिकाले कानून बमोजिम कारवाहि गर्ने समेतको व्यहोरा सबैमा जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

निम्न:-

- आफ्नो केवलको पहिचान हुने गरि लेबल (ट्याग) लगाउने ।
- इनएन्टीम तार सबै हटाउने ।
- कानून बमोजिम रिजिष्ट्रेसन नभएका केवलहरूले रिजिष्ट्रेसन गर्ने ।
- सम्भौता नभएका संस्थाले सम्बन्धित पक्षसँग सम्भौता गरि पेश गर्ने ।

बिनोद कुमार ठ्योपाने
प्रमुख प्रशासकिय अधिकृत

अभिवादन

कविता

तिमीलाई भुल्न सकूँ

• गणेश ओली

एकल सफर कठिन छ हर्ष हुँदै हुँदिन
उमङ्ग सबै आए पनि मन प्रसन्न हुन
स्वप्नामा आऊ भनी मैले पुकार गरेको थिएँ
नआए पनि नआऊ अब मैले त भुलिसकूँ ।

तिम्ना मलामा घरेबाट आगो लिएर गएँ
चित्तमाथि नै सुताएर आगो पनि छाडिदिए
मेरा लागि कोमल शरीर जलेर नष्ट भयो
जीवनको एकल यात्रा त्यहीबाट शुरु भयो ।

मृत्युका स्वरूप धेरै रहेछन् स्वीकार्नु पर्छ
कुनै बाध्यात्मक, स्वेच्छक त कालगतिमा हुन्छ
तिम्रो स्वाभाविक मृत्यु विधि अनुसार भएछ
संसार हेरेर मैले धैर्य गर्नु पर्ने रहेछ ।

तैपनि तिमी नरहँदा खल्लो अनुभूति हुन्छ
अन्तर हृदयले धरिधरि तिमी खोजिदिन्छ
कति छटपटाउ तिमीलाई नभेट्न सकूँ
बर विभूति होस् तिमीलाई सँधै भुलन सकूँ ।

लक्ष्य

• सुरेन्द्र शाही 'गुलाब कान्छो'

जसको सम्भावना निकै न्यून छ
जिन्दगी धेरैआगिड बढिसक्यो
आतितलाई छोडी सकेर
बस्
अब वर्तमान जित्नु छ
भविष्य भेट्नु छ
जहाँ मेरो लक्ष्य
मलाई नै कुरिहेको छ
ऊ भन्दै छ, अझै संघर्ष गर
मलाई पाउन त्यति सजिलो
छैन

चाह्यो भने गाह्रो पनि छैन
तेरो जिन्दगीका
तमाम घुम्तीहरू
उकालीओरालीहरू
उर्वर हरियालीहरू
सुखमा मरुभूमिहरू
साँघुरा खोचहरू
फराकिला फाँटहरू
कैयौँ पीडा र दुःखहरू
आदिआदिआदि सबै
यात्रामा सामेल होऊन्
जसले तैलाई
मसाम पुग्न
तेरो लक्ष्यसामु पुग्न
खुटिकलाको काम गरौस्
जस्तोसुकै कठिनाइमा हार
नमानू
आँट गर्नु साहस गर्नु
अनि एक दिन पक्कै
त्यो सुनौलो दिन हुनेछ
जुन दिन लक्ष्यसँग भेट हुनेछ ।

मन कहिल्यै पनि
सिन्धुजस्तो बन्ने सक्दैन
बनिरहन्छ त केवल
बर्खायमको खरे भेल,
बाढी-पहिरोजस्तै
अमनचैन र शान्ति
अहँ, कतै भेटिएन
खै किन यो मन पनि
अतीततिरै फर्किन खोज्छ ?

तर

• विनोद सापकोटा

बेलुकीको खाना खाएर म खाटमा पल्टेको
मात्रै थिएँ। फोनको घन्टी बज्यो। फोन उठाउँ
कि नउठाउँ भएँ। उनले यसअघि मलाई
खासै फोन गर्दिन थिएँ। गरे पनि फेसबुक
म्यासेन्जर्समा गफ हुन्थ्यो। त्यो पनि निकै
औपचारिक। रातको आठ बजे आएको
फोनबारे सोच्दासोच्दै फोनको घन्टी
सकिस्केछ। अब फेरि म फोन आउँदा
नआउँदा भनेर सोच्नुअघि नै उनको म्यासेज
आयो- 'हेल्लो जी, म गोरखा आएको छु'
उनको यो म्यासेज देखेर म आफैले
उनलाई फोन गरें। पर्सिपल्ट भेट्ने कुरा भयो
मुग्लिनमा। उनको बसाइँ काठमाडौँ, मेरो
चितवन। उनी काम विशेषले गोरखा आएको
रहेछन्। हामी दिनहुँजसो पनि गफ गर्दैनौँ
तर आत्मीयता निकै नाजकको छ। जहिले
कुरा भए पनि सामान्य प्रतिक्रिया सधैं कुरा
भैरहेको जस्तो। उनले भेट्ने दिन बिहानै फोन
गरेर आफू घरबाट निस्किसकेको बताइन्।
उनलाई भेट्ने भन्ने बित्तिकै मन आत्तियो-
कस्तो छिन् होला? कस्तो भएर आउँछिन्
होला? योभन्दा अघि उनको बारेमा मेरो
मनले कहिल्यै सोचेको थिएन, भेट्ने कुराले
भने मनमा धेरै कुरा खेल्दै थियो। उनको र
मेरो टिकटकबाट चिनजान भएको थियो। यो
हाम्रो पहिलो भेट हुने वाला थियो। पेशाले
उनी पत्रकार हुन्। म पनि कसरी उनको अघि
'वाउ' देखिने भनेर लुगा नाउँ थिएँ। उनले
म दुई घण्टापछि मुग्लिन आइपुगे बताएकी
थिएन्। एक घण्टा त बितिसकेछ। अब म
हिँड्नुपर्छ भनेर सोच्दै थिएँ, उनले मेरो
फेसबुकमा म्यासेज गरिन्। 'हेल्लो जी, सुनुस्
न मैले मोबाइल हराएँ बाटोमा। म साइबरमा

आएर हजुरलाई म्यासेज गरेको, मोबाइलमा
फोन लाम्छ तर उदैन। कता हरायो थाहा
छैन, अफिसको धेरै फाइल थिए अब के गर्ने
टेन्सन भएको छ।'

उनको यो म्यासेजले म अक्क न वक्क भएँ।
नहीं पनि कसरी? भेट्ने रहले मनमा लड्छ
फुट्टै थियो। मैले तपाईँको छेउछाउमा कोही
मान्छे होला नि एकचोटि उहाँको नम्बर मागेर
दिनुस् न फोन गर्छु भने। उनले नम्बर पठाइन्,
मैले कल गरेर भने- 'मिस नआत्तनुस, गाउँमा
हराएको चिज भेटिन्छ। त्यहाँ चौकीमा रिपोर्ट
गर्नुस्।' मैले भन्नुअघि नै उनले गरिसकेको
जवाफ फर्काइन् अनि हाम्रो आज हुने भनिएको
भेट रद्द भयो। म दिनभर उनकै बारेमा सोच्दै
बसँ। कहाँ हराइन्? कसरी हराइन्? आज
काठमाडौँ फर्किन् कि फर्किनु होला? यस्तै
यस्तो धेरै कुरा मनमा खेले उनको लागि।
उनको मोबाइलमा मैले पटक-पटक फोन
गरिरहेको थिएँ। फोन लागेको छ प्रत्येक चोटि
तर उदैन। बेलुकी उनले फोन गरेर जानकारी
गराइन्- 'फोन गोरखाबाट काठमाडौँ जाने
गाडीले भेटिएको रहेछ। काठमाडौँमा दिदीले
लिनुभयो, म भोलि फर्किन्छु काठमाडौँ। अर्को
चोटि आउँदा भेटौँला।' मैले हस्र भन्ने जवाफ
दिएँ। त्योभन्दा अरु के नै भन्न सक्यौँ र!
दिनहरू बितिरहेका थिए। सामान्य व्यक्ति,
सामान्य जीवन। बिहान सबै उठ्यो, घरमा
काम भए गर्थौँ नभए आमा ले पकाएको खाना
खायो अफिसतिर लाग्यो। यसैगरी दैनिकी
चलिरहेको थियो। कहिलेकाहीँ फेसबुकमा
उनीसँग गफ हुन्थ्यो। स्थानीय निर्वाचनमा
उनी फेरि गोरखा आउने भइछिन्। उनले यो
पटक पक्का भेट्ने विश्वास दिलाइन्। पहिलो
पटक नि यही भनेर आएको थिएँ तर भेट्ने
अवसर मिलेन। यसपालि चाहिँ केही अप्ठ
यारो नपरोस् भन्दै मनमते पुकारौँ। निर्वाचनको
भोलिपल्ट मुग्लिनमा भेट्ने कुरा भयो।

भोलिपल्ट बिहानै उनले कल गरेर 'म एक
घण्टामा मुग्लिन आइपुग्छु तपाईँ आउनुहोला'
भनेर फोन राखिदिन्। म ओछ्यानमै थिएँ
उनको फोन आउँदा। जुरक उठेर तयारी

• सुरज रेग्मी

ऊ खास थियो मेरो लागि। ऊ नहुँदा साह्रै
नरमाइलो अनुभव भएको थियो मलाई।
प्रतिभाशाली थियो ऊ। नेपाल हुँदा मलाई
केही समस्या परेमा उसैलाई भन्थे। उसले
तुरुन्त समाधान निकाल्थ्यो। साँच्चिकै गाह्रो
भएको थियो मलाई ऊ नहुँदा। म रितिको
थिएँ ऊबिना, म खालीखाली थिएँ। सोच्यै,
एउटा मान्छेको मायाले कति फरक पढेछ
हँ जिन्दगीमा! फेरि पनि साह्रै अप्ठ्यारो
हुँदा त उसैलाई सम्झ्थे। फेसबुकमा कल
गरेर सोच्यौँ। तत्काल फोन उठेन भने पनि
कल ब्याक गर्थौँ। उतेबाट मलाई समाधान
सुझाउँथ्यो। धेरै समय मलाई दिन चाहेर
पनि पाउँदैन थियो ऊ। विश्वविद्यालयको
काम, अनुसन्धान, गृहकार्य, अध्ययनले
गर्दा ऊ निकै व्यस्त थियो। सपान्त विदामा
अलि लामो कुरा हुन्थ्यो। विशेष म, छोरी,
बुवाआमा र अफिसका साथीहरूलाई
सबैभन्दा मिस गरेको कुरा सुनाइरहन्थ्यो।
ऊ र म काम गरेको परियोजनाको प्रगति

सोध्यो, पढाइ सकेपछि फर्किने कुरा
गर्थ्यौँ। विदेशमा नेपालीले प्रगति गरेको
कुरा सुनाउथ्यो। विदेशका दुःखका कुरा
गर्थ्यौँ। उताको सुविधाका कुरा गर्थ्यौँ।
पढाइ सकेपछिका सम्भावनाको कुरा गर्थ्यौँ।
यता दिन हुँदा उता रात हुन्थ्यो। साँच्चिकै
कुरैकुरामा दिनरात बितेको पत्तो हुँदैनथ्यो
हामीलाई। मेरा सबै पीडा ऊसँग पोख्यौँ।
मलाई लाग्थ्यो ऊसँग मेरा सबै समस्याको
समाधान छ।
उसले धैर्य राख्न भन्थ्यो र समयले सबै
समस्याको समाधान गर्छ भन्थ्यो। एकले
सानो बच्चा अनि काम, चाहेर पनि केही
गर्न नसक्ने अवस्था उसलाई बताउँथे।
स्वास्थ्यले पनि त्यति साथ दिएको थिएन,
कडा परिश्रम गर्न गाह्रो हुन्थ्यो मलाई।
मेहनती थियो, लगनशील थियो, अरुभन्दा
बहुआयामिक थियो ऊ। ऊजस्तो मान्छेको
साथ पाउनु आफैलाई भाग्यमानी ठान्थे म।
कहिलेकाहीँ कहिले महाभारतमा अर्जुनलाई
कुणाले सम्झाए जस्तो मलाई सम्झाउँथ्यो।
कहिले जीवन दर्शनका कुरा गरेर र उदारहण
दिएर मलाई डाडस दिन्थ्यो। बोली, व्यवहार,
क्षमतामा असाधारण थियो ऊ। ऊसँग कुरा
गरिसकेपछि ममा बेल्छै उर्जाको संचार
हुन्थ्यो, अलौकिक आनन्दको महसुस गर्थे।
मेरा सबै पीडा ऊसँग पोख्यौँ मानौँ ऊसँग
मेरा सबै समस्याको समाधान छ। आजभोलि

हुन लागे। हाम्रो घरमा फेरि चुलोचौकाको
काम जसले भ्याउछ उसले गर्नुपर्छ। त्यही दिन
बाबा बिहानै मावलीतिर लामुभएछ। आमा
महिनावारी हुनुभएछ। भान्सामा खाना पकाउने
मेरे काम रहेछ। मलाई सबै सक्नुपर्ने भयो।
यता घरमा काम सकेर मुग्लिन पुग्नुपर्ने भयो।
उनी मुग्लिन आइपुगेर कल गरिन्- 'हेल्लो
जी, म आइपुगें। तपाईँलाई कति टाढा
लाम्छ?' भर्खर बाइक स्टार्ट गरेको थिएँ। अब
म उनलाई के भनौँ? भर्खर हिँडेको भनौँ भने
उनी आइसकेको छिन्, कुनै पर्दा आत्तिन्छु
होला। आइपुग्न लागेँ भने मेरो बाटो
हेर्दै बस्तिन्। मैले उनलाई मलाई तीस भिनेट
जति लाम्छ, जाम छ बाटो। जाम भएपनि
छिट्टै आइपुग्छु भनेको थिएँ। भरतपुरदेखि
मुग्लिनको दूरी ३७ किलोमिटर थियो। म
बाइकको रफारलाई हावामा उडाएँ भँ उडाएँ।
उसले एक घण्टा पन्ध्र मिनेट कुरिन्। मुग्लिन
बजारको टाढैबाट मैले उनलाई देखेँ, कालो
रंगको वान पिसमा पातलो लेगेन्स, गुलाबी
रंगको ब्याग, कालो जुता, मोटी पनि होइन्,
दुल्ली पनि होइन्, काली काली हिस्सी परेकी।
गोलीो अनुहारमा कतै-कतै डन्डफोरका दागा
बाइक लगेर उनको अगि घच्चक ब्रेक
लगाएँ। मिठो लज्जास्पद मुस्कानले मलाई
स्वागत गरिन्।

उनीसँगको पहिलो भेट थियो। यो अघि कुनै
केटी साथीलाई म यसरी भेट्न गएको थिएँ।
मुग्लिन पुलसँगै जोडिएको होटलमा खाना
खाने भनेर हामी त्यहाँ गयौँ। दुई ठाउँमा
माछा र खानाको अर्डर गरियो। खाना आयो,
खानासँगै कपालको रौँ पनि परेछ। वेटरले
अर्को ल्याइदिए। कामको कुरा, राजनीति कुरा,
टिकटकका कुरा, चिनजानदेखि अहिलेसम्म
बिताएका दिनहरूको कुरा सबै हामीले खोल्न
भयौँ। मेरो टिकटकमा राम्रै क्रेज थियो।
घर बाहिर निस्कनेपछि तपाईँलाई टिकटकमा
देखेको थिएँ भनेको कोही न कोही भेटेकै हुन्थे।
त्यहाँ पनि खाना खाँदै गर्दा एकजना केटा
मान्छेले टिकटकमा भेटेको थिएँ भनेर गए।
मसँगै उनी पनि खुसी हुँदै थिएन्। उनलाई म
मिस भनेर सम्बोधन गर्थे, उनी मलाई 'हेल्लो

यसरी भयो हाम्रो पुनर्मिलन !

गर्दागर्दा दिन बित्न के बेरा ऊ गएको पनि
छ महिना भैसकेको थियो। केही समयपछि
खै किन हो ऊ र म बीचमा कुराकानी
कम हुन थाल्यो। यता म अलि बेचैन हुन
थालेँ। जति फोन, म्यासेज गर्दा पनि मतलब
गर्न छाड्यो उसले। मनले राम्रो सोच्न
छाडिसकेको थियो। कतै ठूलो विरामी पर्यो
कि, दुर्घटनामा पर्यो कि? लोभे मान्छेको भए
हुँदैन भन्छु। भर गरेको मान्छेले एकाएक
छाड्दा साह्रै नमजा लागे।
एकदिन बल्ल-बल्ल फोन उठायो उसले।
म धेरै नै रोएछु, ऊसँग फोनमा के भनिन्छु
धेरै आफैलाई थाहा छैन। 'तपाईँ नेपाल हुँदा
गरेका वाचा सम्भन्सु त! तपाईँ नेपाल
फर्कदा मलाई राम्रो देख्न पाउनुहुन्, पागल
भइसक्या हुन्छु। मलाई उदार गर्नुस्। त्यहाँ
मलाई पनि पढ्ने केही जोहो गरिदिनुस्'
न लिँदा मैले यहाँ कसैलाई देखाउनु छ,
मैले केही गर्नुपर्ने छ, कम्तीमा मेरी छोरीको
लागि।' यति भनेको याद छ मलाई। यसले
उसलाई निकै छोएछ क्यारे, त्यो सुनेपछि
ऊ एकाएक गम्भीर बन्यो र मलाई निकैबेर
सम्झायो। सकेसम्म सहयोग गर्ने वचन
दियो। यता शिशिर याम सकिएर वसन्त
लागेको थियो। दिनहरू घमाइला थिए।
जाडो क्रमशः घट्दै थियो। यी दिनहरू
पहिला आफैमा मधुमास लाग्थे मलाई,
आजकल रमाइलो लाम छाडेको थियो।
आफ्नो मन खुसी भए न सबै रमाइलो लाग्ने

जी भन्थिन्। भेटमा भने उनले सुनुस् न जी,
यस्तो हो जी, यसरी बोल्दै थिएन्। 'कि नामले
बलाउनु, कि सर भन्नु यो जी भनेको चाहिँ
के हो मिस?', मैले उनलाई प्रश्न गरें। उनले
भनिन्, 'फोनमा प्रायः सुरुमा बोल्दा हेल्लो
भन्ने बानी छ अनि आफूले रेस्पेक्ट गरेको
मान्छेलाई नामले बोलाउन अप्ठ्यारो लाग्छ।
त्यसैले हेल्लो जी भन्ने गर्छु। मेरो लाइफमा
चार/पाँच जना व्यक्ति हुनुहुन्छ जसलाई म
एकदमै रेस्पेक्ट गर्छु। उहाँहरूले पनि मलाई
माया गर्नुहुन्छ, इज्जत गर्नुहुन्छ। केटीलाई
इज्जत, माया भन्ने कुरा नै सबैभन्दा ठूलो
सम्पत्ति हो जस्तो लाग्छ।' समाचार जस्तै
स्पष्ट थिए उनको जवाफ। हामी खाना खाएर
त्यहाँबाट निस्कियौँ। बाइकमा म उनलाई
राखेर खेरनीको पावर हाउस पुगें।

'उनले काठमाडौँ जाने मान्छेलाई किन यता
ल्याउनु भएको होला? उतै लगेको भए बाटो
छोटिन्छ्यो' भनिन्। हो जस्तै लागेर बाइक
फर्काउँदै मैले उनलाई हाम्रो यो भेटको कहानी
लेख्नुस् हे मिस भनी। तर उनले सिरै नार्दै
भनिन्। 'म समाचार लेख्छु, घटको घटना
बारे, अनि म साहित्य लेख्छु कल्पना बारे।
हामीबीच लेख्नुपर्ने त्यस्तो खास के छ र?'
साँच्चै उनीमा पत्रकारिताको छाप परेको नै
रहेछ, हेरक कुरामा प्रश्न कडा गरिरहिन्।
मुग्लिन पुलमा फोटो खिच्न भनौँ मैले। उनले
पनि फोटो भिडिओ खिचिदिइन्। उनले
खिचेको फोटो भिडिओ तारिए गर्न योग्य
थिए। उनीसँगको भेटले आज भेटेको जस्तो
महसुस नै भएन। बच्चादेखि सँगै हुर्केका
दौतरी जस्तो महसुस भएको थियो। उनी निकै
छिटो नजिक हुँदै रहेछिन्, म जस्तै। हामी
बाइकमा अगाडि बढ्यौँ। उनले काठमाडौँ
नै जान आग्रह गरिन् तर म आज जान
सक्ने अवस्थामा थिएँन। बाइकको एनामा
उनलाई मैले पढेको थिएँ। मनको कुनामा
केही गुनासो लुकाएको जस्तो भाव उनको
आँखामा झल्किरहेको थियो। मैले त्यो भाव
हटाउन 'मिस के भयो?' भनी उनले हतपत्
ती गुनासो लुकाएर आँखालाई टाटो बनाउँदै
भनिन्, 'हेर्नुस् न यो प्रकृति, आफै स्वच्छ हुँदा

पनि अरुले दुषित बनाइदिँका छन्।' उनका
शब्दको म अर्थ खोज्दै थिएँ। मलाई बाटो
काटेको पत्तो नै भएको थिएन। उनले बाइक
यतै कतै गाडी पाउने ठाउँमा रोक्न लगाइन्।
कुरिन्टार पुगेर मैले बाइक रोकेँ। काठमाडौँ
जान उनलाई हिला हुनसक्छ भनेर अब हामी
छुटिने भयौँ।

चुनावको माहोलले गाडी भरिभराउ थिए।
बुटवलको गाडी अलि खाली जस्तो थियो,
रोकेको त क्याबिन मात्रै खाली थियो।
मलेखुबाट सिट खाली हुन्छ बस्नुस् भन्यो
सहचालकले। उनी पनि हुन्छ भन्दै बसमा
चढ्दै मलाई बाइबाइको संकेत गरिन्। मैले
पनि मुन्टो हल्लाएर जवाफ दिएँ। बस गएको
केही बेर म त्यही रोकिँएँ। उनले फोन गरिन् र
सोधिन्, 'जानुभयो हजुर?' उनले जी हटाइन्,
खै किन हटाइन्? मैले जवाफमा भनौँ, 'छैन जी,
अब निस्कन्छु।' उनी खित्का छोडेर हाँसिन्।
मलाई मनमा आनन्द मिल्यो। हस्र राख्छु भनेर
फोन टुंगियो। मनमा अनेकौँ कुरा खेले, उनेको
बारेमा उनले मेरो बारे सोचिन् कि सोचिन्
होला? यो प्रेम थियो कि मित्रता? यदि प्रेम
थियो भने हामी किन यति धेरै औपचारिक
छौँ?
मित्रता हो भने उनलाई म यति धेरै
गहिरिएर किन सोच्छु? यस्तै तर्क वितर्क
गर्दै-गर्दै म घर आइपुगें। बेलुका उनीले
पनि आफू पुगेको भनिन्। भेट्ने रहर थियो
पुरा भयो। उनी र मेरो बेलामीकामा गफ
भैराख्छ। फोनमा भेट हुन त जुराउने पर्छ
जस्तो छ। उनी निकै आत्मीय छिन्, खुसी
रहन्छिन्, संघर्षशील छिन्। उनको बारेमा
मनमा धेरै कुरा खेल्छु तर भन्न डर
लाग्छ। उनले मलाई गरेको सम्मान नघटोस्
भन्ने मेरो चाहना छ। हाम्रो भेटको बारेमा
मैले मिसलाई धेरै चोटि लेख्न आग्रह गरें
तर खै किन मान्नु भएन। 'लेखने कसरी
म सिकाउँछु, सुरु गर्नुस्' भन्नुभयो। अनि
मैले यो लेख्न सुरु गरेको थिएँ। यो लेख
तपाईँले पक्कै पढ्नुहुन्छ। यो पढेर मेरो
मनमा तपाईँको लागि भएको भावलाई
बुझिदिनु होला हे मिस!

रहेछ। एकादिन अचानक उसैले फोन गर्थे,
उसको विश्वविद्यालयको कुनै प्रोफेसरले
मेरो विषयसँग सम्बन्धित विद्यावारिधिको
लागि अनुसन्धान सहायक खोजेको र
मेरो योग्यता र अनुभव मिल्ने बतायो। ती
प्रोफेसरसँग मेरो बारेमा कुरा गरिसकेको हुँदा
र तुरुन्तै मेरो बायोडाटा पठाउन भन्यो। मैले
धेरै समय भएको थियो बायोडाटा अपडेट
नगरेको। घरमा सानी छोरीको हेरचाह र
घरघन्डाले चाहेर पनि मैले केही गर्न पाउन्न
थिएँ। बल्लबल्ल एउटा पुरानो बायोडाटा
खोजेर पठाएँ। उसैले अपडेट गरिदियो। मैले
दस्तखत मात्र गरेर प्रोफेसरलाई मेल गरें ।

केही दिनपछि प्रोफेसरको टिमले मेरो
अन्तरवार्ता लिने सम्बन्धी इमेल आयो।
मैले उसलाई भनौँ । उसले अन्तरवार्ता
तयारीको लागि सामग्री खोजेर पठायो,
आफूले जानेको टिप्सहरू मलाई भन्यो।
अन्तरवार्ता राम्रै भयो। त्यसको केही
हप्तापछि विश्वविद्यालयले विद्यावारिधिको
लागि मलाई अफर लेटर पठायो। सबैभन्दा
पहिला उसलाई नै खबर गरें। तिमीभन्दा म
खुसी छु कयौँ गुना भन्थ्यो ऊ। मैले जिस्कँदै
सबैभन्दा महोदय, कोही कसैसँग भएर
खुसी हुने होइन खुसी त आफ्नो भित्रबाट
हुने हो भन्थेँ उसलाई। उसले सुने पनि
नसुने भँ गर्थ्यो। केही दिनमै अफर स्वीकार
गरेर दस्तखत गरी विश्वविद्यालयलाई

फर्काएँ। विश्वविद्यालयका सबै प्रक्रिया
पूरा गरी भिसा अफलाई गरें। सबै खर्च
डलरमा लाग्ने हुँदा उसले नै सबै तिरिदियो
जुतेबाटा निकै सजिलो भयो ऊ उता
भएर मलाई। कार्यरत संस्थामा अध्ययन
विदाको लागि आवेदन दिएँ। आजभोलि
गर्दागर्दै भिसा अन्तरवार्ताको दिन आयो।
अनुसन्धानवृत्तिसहित विद्यावारिधि
अध्ययनको लागि भिसा हुँदा मैले सजिलै
भिसा पाएँ। सानी छोरीलाई माइत आमालाई
छाडेर साउनको पहिलो हप्ता म अमेरिका
उडें। ऊ मलाई लिन् एअरपोर्ट आयो।
उसलाई भेट्ने बित्तिकै म अंगालो हालेर
रोएँ। उसको छातीमा टासिएँ र भनौँ-
साँच्चिकै समयमा नेपालमा हामीले बुनेका
योजना आज पूरा भएको छ। समयले केही
समय हामीलाई भनौँ । उसले अन्तरवार्ता
पुनर्मिलन भएको छ । ऊ र म अहिले
एउटै अपार्टमेन्टमा बस्छौँ । उसले पढाइ
सकेर नेपालको सडक विभागजस्तै स्टेट
डिपार्टमेन्ट अफ ट्रान्सपोर्टमा सरकारी जागिर
गर्छ भने मेरो विद्यावारिधि पूरा हुने क्रममा
छ । जे निर्णय गरेर हामी यहाँसम्म पुग्यौँ,
हामीलाई त्यसको कुनै पछुतो छैन । बरु
जे पाइयो त्यो गुमाएको भन्दा निकै धेरै छ
भन्ने लागेको छ । अहिले हामी पहिलेको
भन्दा निकै खुसी छौँ। हामीलाई केही गर्न
सक्दैन भन्नेलाई जिन्दगीमा गतिलो पाठ
सिकाएका छौँ ।

सोनाम ल्होसार

तामाङ समुदायको पृष्ठभूमि तामाङ समुदायबारे लेखिएका विभिन्न पुस्तकहरू अनि शोधहरू अध्ययन गर्दा 'ता' भन्नाले घोडा अनि 'माङ' भन्नाले लडाकुहरू भन्ने बुझिन्छ। यस अर्थमा साहसीहरूको समुदाय तामाङहरू वास्तवमै आफ्नो साहस, वीरता अनि रण कौशलताका लागि नेपालमा मात्र नभई संसारभरि प्रचलित छन्। 'ल्होसार' शब्द 'ल्हो' अर्थात् वर्ष वा साल र 'छार' वा 'सार' अर्थात् नयाँ भन्ने दुई शब्द मिलेर बनेको छ। यस दिन तामाङ समुदायले विशेष परम्परागत अनि सांस्कृतिक महत्वका साथ ल्होसार मनाउँदछन्। यसरी नेपालको उच्च पहाडी भेग र पहाडी भेगमा बसोबास गर्ने तामाङ समुदायलगायत उत्तर छिमेकी मुलुक चीनसहितका बौद्धमागीहरूको घनत्व रहेको क्षेत्रमा पनि आजको दिनलाई हर्ष बढाई गर्दै नयाँ वर्ष मनाउने गर्दछन्। तामाङहरूलाई प्रकृतिप्रेमी समुदायका रूपमा चिनिन्छ। विशेष गरी नेपालमा तामाङ जातिले सोनाम ल्होसारका अवसरमा कूल पूजा र प्रकृतिको पूजा गर्ने गर्दछन्। यस समुदायमा आज छोरीचेलीलाई बोलाएर टिका लगाइदिने गरिन्छ। सोनाम ल्होसार राष्ट्रिय पर्व भएका कारण राष्ट्रप्रमुखदेखि अन्य विशिष्ट ओहोदाका व्यक्तिहरूले समेत शुभकामना सन्देश दिने चलन छ। ल्होसार मनाउने समुदायमा 'ल्हो' अर्थात् वर्षहरू बाह्र वटा हुन्छन्। ती वर्षका नामहरूलाई मुसा, गाई, बाघ, बिरालो, गह्र, सर्प, घोडा, भेडा, बाँदर, चरा, कुकुर र सुँगुरजस्ता पशुपन्छी र जीवजन्तुका नामबाट राखिएको पाइन्छ। मुसाबाट सुरु हुने यी वर्षहरू जङ्गली बँदेल वर्षमा पुगेर सकिन्छ। वर्ष २०२३ चाहिँ खरायोको वर्ष हो। बाह्र वर्षका वर्षहरूलाई बाह्र राशीका रूपमा पनि लिने गरिन्छ।

नेपालमा ल्होसार मनाउने प्रचलन नेपालमा ल्होसार मनाउने प्रचलन चीन तथा चीन प्रशासित राज्यबाट भित्रिएको मानिन्छ, किनभने चिनियाँ पात्रोमा पनि नयाँ वर्षलाई विभिन्न पशुपन्छीका नामले सम्बोधन गरिन्छ। त्यसो त तामाङ समुदायले चिनियाँ पात्रोभन्दा बेग्लै अनि मौलिक आफ्नै पात्रोको प्रयोग गर्ने गर्दछन्, जसलाई 'चन्द्र पात्रो' भनिन्छ। बौद्ध धर्म अनुसार तामाङ जाति महायान सम्प्रदायका हुन्। तामाङहरूका अलावा ल्होसार पर्व शेर्पा, गुरुङ, मगर, थकाली, जिरेल, नेर्याङ्वा, भोटे, दुर्गा र लेप्चा लगायतका जातिले मनाउँदछन्।

३ प्रकारका ल्होसारहरू

गुरुङले मनाउने ल्होसारलाई तोला ल्होसार, तामाङलगायतका जातिले मनाउनेलाई सोनाम ल्होसार, शेर्पा र भोटे जातिलगायतले मनाउने ल्होसारलाई ग्याल्पो ल्होसार भनिन्छ।

विश्वव्यापी मनाइने सोनाम ल्होसार सोनाम ल्होसार पर्व तामाङ जाति पुगेका नेपालसहितका अन्य मुलुकहरू सिंगापुर, मञ्जोलिया, मलेसिया, भारत, थाइल्यान्ड, भियतनाम, भुटान, लाओस,

म्यान्मार, जापानलगायतका देशमा मनाइँदै आएको छ। आजको दिन यी देशहरूका अधिकांश बौद्धविहारहरू रंगीन र उल्लासमय हुन्छन्। रंगीन सजावटका ध्वजापताका अनि पुष्पझरालगायत अन्य मनमोहक सजावटले आज बौद्धविहार बडो गज्जब देखिन्छ। मुख्यतया डाँडाकाँडामा भएका नेपाली बौद्धविहारहरूमा गरिएको यस्तो सजावटले परेबाट आँखा तान्दछ, असीम आनन्दको अनुभूति हुन्छ।

आज माघ शुक्ल प्रतिपदा भएकाले यस संवत् अनुरूप भने सोनाम ल्होसार हो, संवत्ले जेसुकै भनोस् शुभकामना अनि रौनकको यस ल्होसारको महिनाभरि नै सबैलाई स्वागत छ।

सोनाम ल्होसारका अवसरमा घर बस्तीहरू सफा गरी बुद्धका चित्रहरू अङ्कित ध्वजापताकाहरू टाँगेर बुद्धको पूजा अर्चना गरिन्छ। कतिपय ठाउँमा जात अनुसारका गाउँका लामा र मुखियाको उपस्थितिमा सबै जना एकै ठाउँमा भेला भई नाचगान रमाइलो पनि गरिन्छ। यसरी गाइने अनि नाचिने गीतहरूलाई 'तामाङ सेलो' भनिन्छ, सुस्तरी तर बडो मधुर रूपमा गाइने यस्ता सेलोहरूमा डाँडा पाखा, कन्दरा अनि दैनिक जीवन भोगाईलगायत माया प्रेमका भावनाहरू पनि

समावेश हुन्छ। डम्फु चाहिँ यस समुदायको हस्ताक्षर बाजा हो। डम्फु अनि सेलोको सुमधुर मिश्रण मनमोहक हुन्छ। धेरैजसो यस्ता सामुदायिक कार्यक्रमहरू खुला आकाशमणि गरिन्छ। परम्परागत पहिर्नामा सजिएका तामाङ समुदायका व्यक्तिहरूलगायत अन्य सबै समुदाय अनि सबै धर्मका व्यक्तिहरूलाई यस समुदायले खुल्ला हृदयले स्वागत गर्दछन्। नकारात्मक तत्वहरूलाई हटाउनका लागि, आशा जगाउने सकारात्मक तत्वहरू अनि शक्तिहरूलाई डाँक्नका लागि आज विभिन्न तान्त्रिक विधि अनि मुखौटा लगाएर नृत्य पनि गरिन्छ। लामाहरूसँग आशिष लिएर आजको दिन वर्षभरिका लागि शुभ साइतको अपेक्षा राखिन्छ, काठमाण्डौमा भने आजको दिन टुँडिखेलबाट च्याली निकालिन्छ।

यसरी विभिन्न कार्यक्रमलगायत मेलाहरू आयोजना गरिँदै अनि शुभकामनाहरू आदान प्रदान गर्दै तामाङ समुदायले सयौँ वर्ष पुरानो आफ्नो संस्कार अनि पहिचानलाई पुस्तासम्म सफलतापूर्वक कायम राख्दै आएका छन्। सुँगुर, हाँस, कुकुरा, खसीलगायतका विभिन्न परिकारका मासुहरू तयार पारिने यस विशेष उत्सवमा विभिन्न गुलिया मिठाईहरू बनाएर आजको दिन घरघरमा भोज गर्ने अनि आफन्त भेट्ने चलन रहेको छ।

सामुदायिक रूपमा पनि समुदायका सबै जना एकै ठाउँमा भेला भएर चाडबाड मनाउने अनि सरल अनि सभ्य रूपमा मिलनसार प्रवृत्तिको संस्कार अनि सन्देश दिने तामाङ समुदायहरू वास्तवमै एउटा अनुकरणीय समुदाय हो। सोनाम ल्होसारको शुभकामना ! असल कामनाहरू अनि आशाहरूले सबैलाई पख याओस्, चन्द्रमा दाहिने हुन्।

यसै, द्वितीय उपाध्यक्षमा लोकतान्त्रिकका विजयी ज्ञाननाथ पौडेल (ज्ञानु) १००७ मतका साथ विजयी भए। सो पदमा प्रगतिशीलकी उम्मेदवार बिनु सिटौला(लक्की) ले ६०३ मत पाईन् भने तृतीय उपाध्यक्षमा रबल अधिकारी ९६९ मत ल्याएर विजयी भए भने उनका प्रतिद्वन्द्वी प्रगतिशीलका असिम राईले ६३१ मत पाए। महिला सदस्यमा तुम्बापो र अधिकारी दुई सदस्य महिला सदस्यको कोटामा दुवै समूहले बराबरी जितेका छन्। जसअनुसार प्रगतिशील समूहकी कविता अधिकारी १०१२ र

हात्ती नियन्त्रणका लागि मुख्यमन्त्रीलाई ज्ञापनपत्र

भापा(प्रस) । भापाको दक्षिणी पालिकाहरूमा बढ्दो जंगली हात्ती आतंक रोकथामका लागि स्थानीय जनप्रतिनिधिहरूले प्रदेश सरकारसमक्ष गुहार मागेका छन्। जंगली हात्ती नियन्त्रणको माग राख्दै कचनकवल गाउँपालिका अध्यक्ष कालेन्द्रसिंह राजवंशीको नेतृत्वमा गएको टोली शुक्रबार विराटनगरस्थित प्रदेश ? मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय पुगेको थियो। सो टोलीले मुख्यमन्त्री हिक्मतकुमार कार्कीलाई दिनहुँ हात्तीबाट भइरहेको जनघनको क्षतिको बारेमा ध्यानाकर्षण गराउँदै गाउँपालिकाको तर्फबाट १० बुँदे मागसहितको ज्ञापनपत्र बुझाएको छ।

गाउँपालिका अध्यक्ष राजवंशी, उपाध्यक्ष नवराज भट्टराई, पूर्व प्रदेश सांसद वसन्तकुमार बानियाँलगायतले मुख्यमन्त्री कार्कीलाई सो ज्ञापनपत्र बुझाएका हुन्। कचनकवल, बाह्रदशी, भद्रपुर र

हल्दिवारी पालिकासँग जोडिएको जैविक विविधता बोकेको चारकोशे जलथल जंगल विरिपरि मानव बस्ती रहेको छ २२ वटा सामुदायिक वन रहेको सो जंगलभित्र एक दर्जनबढी रैथाने जंगली हात्ती दिनहुँजसो मानव

बस्तीमा प्रवेश गरी अन्नबालीसँगै जनघनको क्षति पुऱ्याउँदै आएको छ जलथल जंगलमा लगाइएको सौर्य विद्युतीय तारबार लामो समयदेखि मर्मत सम्भार हुन नसक्दा हात्ती नियन्त्रणमा चुनौती थपिएकोमा गाउँपालिकाको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको ज्ञापनपत्रमा उल्लेख गरिएको छ।

त्यसैले हात्ती नियन्त्रण, संरक्षण र दिगो व्यवस्थापनका लागि प्रदेश सरकारबाट दीर्घकालीन योजना निर्माण गरी समस्या समाधानका लागि बुँदागत रूपमै मागहरू पेस भएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष राजवंशीले जानकारी दिए।

दमक वाणिज्य संघमा लोकतान्त्रिक समूहको वर्चस्व

दमक(प्रस) । दमक उद्योग वाणिज्य संघमा लोकतान्त्रिक व्यवसायीहरूको प्यानलले जित हासिल गरेको छ। शुक्रबार सम्पन्न निर्वाचनमा कार्यसको नेतृत्वमा रहेको राप्ता र जसपासहित माओवादी केन्द्रको विद्रोही समूहका व्यवसायीहरूको लोकतान्त्रिक प्यानलका अधिकांश उम्मेदवारहरू विजयी भएका हुन्। शनिबार बिहान ४ बजे सार्वजनिक भएको अन्तिम मतपरिणाम अनुसार संघको अध्यक्षमा देवीप्रसाद गुरागाँई (गोपाल)ले ९८५ मत ल्याएर बाजी मारेका छन्।

अध्यक्षका अर्का प्रत्यासी नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रसम्बद्ध प्रगतिशील व्यवसायीहरूको संयुक्त प्यानलका विमल खतिवडाले ६५१ मत ल्याएका छन्। संघको वरिष्ठ उपाध्यक्षमा राजु खड्का (८८२ मत) ल्याएर विजयी हुँदै गर्दा उनका प्रतिद्वन्द्वी प्रगतिशीलका राजन दंगाले ७१५ मत ल्याएका छन्। त्यसैगरी, प्रथम उपाध्यक्षमा लोकतान्त्रिकका राजकुमार योद्धे या ८२९ मत ल्याएर विजयी हुँदा उनका प्रतिद्वन्द्वी प्रगतिशीलका भरत चम्प्लगाईले ७८३ मत पाए।

यसै, द्वितीय उपाध्यक्षमा लोकतान्त्रिकका विजयी ज्ञाननाथ पौडेल (ज्ञानु) १००७ मतका साथ विजयी भए। सो पदमा प्रगतिशीलकी उम्मेदवार बिनु सिटौला(लक्की) ले ६०३ मत पाईन् भने तृतीय उपाध्यक्षमा रबल अधिकारी ९६९ मत ल्याएर विजयी भए भने उनका प्रतिद्वन्द्वी प्रगतिशीलका असिम राईले ६३१ मत पाए।

महिला सदस्यमा तुम्बापो र अधिकारी दुई सदस्य महिला सदस्यको कोटामा दुवै समूहले बराबरी जितेका छन्। जसअनुसार प्रगतिशील समूहकी कविता अधिकारी १०१२ र

याँसका तिलक डाँगी, भाडावर्तनकी अञ्जना ताम्राकार र किरानाका दिपकप्रसाद गौतम निर्वाचित भएको जनाइएको छ। तीमध्ये गौतम मात्र प्रगतिशील समूहका हुन्। यस्तै, तीन सदस्यीय लेखा समितिको सदस्यमा संयुक्त लोकतान्त्रिकका पदम राउत र प्रगतिशील समूहबाट षडानन्द धिमिरे निर्वाचित भएका थिए।

शुक्रबार सम्पन्न मतदानमा संघमा आवद्ध कुल २ हजार १६ जना व्यवसायी मतदातामध्ये १६ सय ८९ मत खसेको थियो। नयाँ नेतृत्वका लागि व्यवसायीहरू दुई वटा दलीय प्यानल नै बनाएर चुनावी मैदानमा उत्रिएका थिए। संघको निर्वाचनमा नेतृत्व हत्याउन एमालेबाट प्रदेश सभा सदस्यमा निर्वाचित होमबहादुर थापा, केन्द्रीय सदस्य एवं युवा नेता गोविन्द थापा, पूर्व मेयर तथा केन्द्रीय सदस्य रोमनाथ ओली, पूर्व उपमेयर तथा केन्द्रीय सदस्य गीता अधिकारीलगायत व्यवसायीहरूको समूह बनाएर ठाउँठाउँमा प्रगतिशील समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे।

अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

हुन्। २०३२ सालमा ताप्लेजुङमा जन्मिएका गुरागाँईको परिवार मधेश भरेपछि दमकलाई २०५८ सालदेखि व्यवसायिक थलो बनाएर यहाँका सामाजिक तथा व्यावसायिक क्षेत्रमा क्रियाशील बनेका छन्।

उनले दमक बजारमा व्यवसायीहरूको ठुलो समूह आवद्ध रहेको साधना बचत तथा ऋण ऋण संस्थाको अध्यक्ष, सुवाहरूको नेतृत्व, व्यक्तिगत व्यवसायिक विकासमा समेत योगदान गर्दै आएको दमक जेसीजको महासचिवको जिम्मेवारी कुशलतापूर्वक निर्वाह गरिसकेका छन्। दमक ताप्लेजुङ सम्पर्क मञ्च कार्यसमितिको सदस्यका रूपमा समेत रहेका गुरागाँई आफ्नो पदीय जिम्मेवारीलाई इमान्दारीतापूर्वक पूरा गर्ने विशेषता भएका व्यक्ति हुन्।

सबैसँग मिलनसार र आदर सकारको संस्कारका पर्यायवाची नै हुन गुरागाँई। उनको यही स्वभावले दमकको व्यवसायिक,वित्तीय तथा सामाजिक क्षेत्रमा उनको आवश्यकता खड्किरहेकै हुन्छ।

उनलाई व्यवसायीहरूको भावनाको कदर गर्ने, व्यावसायिक हित र संरक्षणका लागि भिजन दिन सक्ने विशेषताकै कारण दमक उद्योग वाणिज्य संघका हेरक निर्वाचनमा बहुसंख्यक व्यवसायीहरूले मत दिएर जिताउँदै आएका छन्।

२०६४/०६५ सालमा दमक उद्योग वाणिज्य संघका तत्कालीन अध्यक्ष सुदिपराज पन्त नेतृत्वको कार्यसमिति सदस्यदेखि वरिष्ठ उपाध्यक्षसम्मका पदहरूमा रहेर आफ्नो जिम्मेवारी सभ्यतासमेतका व्यवसायी नेता हुन्। गुरागाँईले वाणिज्य संघको (२०७४ देखि २०७६) सम्मको प्रथम उपाध्यक्ष पदको कार्यकालपछि नै संघको अध्यक्ष पदमा जिम्मेवारी लिने तयारीमा थिए। यसअघि नेकपा

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

समूहको लागि भोट माग्ने खटिएका थिए भने कतिपय वडाध्यक्षहरू समेत मतदानस्थलमा खटिएका देखिन्थे। अध्यक्ष गुरागाँईको अपराजित यात्रा दमक उद्योग वाणिज्य संघमा नवनिर्वाचित अध्यक्ष देवीप्रसाद गुरागाँई(गोपाल) व्यावसायिक क्षेत्रलाई मुख्य पेशा बनाएर दुई दशक अघिदेखि दमकमा रेडिमेड कपडाको व्यापारमा संलग्न व्यवसायी

प्रतिदिन

वर्गीकृत विज्ञापन

वर्गीकृत विज्ञापन

तपाईंकोमा प्रतिदिन आएन ?

नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।

०२३-५८३८२०

अब मेसिनबाट घरको क्याल तथा टोकाको बुट्टा

PALcreation
bhadrapur road, birtamode
023-590808, 985271580

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तरराष्ट्रिय चिटि पत्र, पारसल पठाउनु परे हामिलाई सम्झनुहोस ।
सिगत ३ दशकदेखि अगुवानी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्क:
फोन: ०२३-५८०८०८
मो: ९८५२६०३५५
बिर्तामोड (सिडि रोड) नयाँपल
अदुवा खोला छेउ

राष्ट्री छपाईको लागि हामिलाई सम्झनुहोस

- किताब - क्यालेण्डर - बिल
- भौचर - पोष्टर / फ्लेन्ट
- पत्रपत्रिका
- स्कूलका कपि आदि...

पोखरेल अफसेट प्रेस
अतिथि सभन उत्तर-मणि मन्दिर (छेउ)
बिर्तामोड, माघ
मो: ९८५२६०३५२, ९८५२०४५१३

मानव डेन्टल

काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड

फोन: ०२३-५४२६९६, मो: ९८५२६०४०४

स्वास्थ्य मुस्कान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

दैनिक सेवाको लागि

- ❖ डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
- ❖ डा. भैरहवाबाट
- ❖ डा. काठमान्डौबाट

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, भद्रपुर	दमक	मेचीनगर	उर्लाबारी	इलाम, मंगलबारे	कार्करीमट्टा	भापा बजार
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८२९२८०६९	विष्णु सुब्बा : ९८५२६०९३० देविबहादुर बस्नेत : ९८५०९२४६२९	चारआली : ९८२६०३०९३ गोबिन्द धिमिरे : ९८५४५४०५५०	रुपेन्द्र शर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिस्टल आई: ०२९-५२५६९८	रणवीर लिम्बू ९८५६९८४५७०	फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४	बरत राजवंशी ९८५०४०००९
<p>आजको राशिफल</p> <p>मेष टाढाको यात्रा सम्भावित भए पनि खर्च र थकाई बढ्ने समय छ। मनपर्ने परिकार तथा बस्त्र उपहार प्राप्त होला। प्रतिष्ठा पाईने समय छ।</p> <p>वृष समय मनोरञ्जनपूर्ण रहनेछ। मांगलिक कार्य सम्पन्न होला।</p> <p>मिथुन</p>	<p>कर्कट परोपकारमा मन जानेछ। साथीभाइबाट सहयोग जुट्नेछ। रोकिएको काम बल्नेछ। नयाँ काम थाल्ने मौका छ।</p> <p>सिंह आजको दिन अस्वस्थता र कमजोर अनुभव हुनेछ।</p> <p>कन्या</p>	<p>तुला आफन्तसँग असमझदारी बढ्नेछ। कामको बोझ पनि थपिनेछ। वैदेशिक यात्राको अवसर मिल्नेछ। सन्तान प्राप्तिको योग छ।</p> <p>वृश्चिक महत्वपूर्ण कार्यको थालनी हुने देखिन्छ। भोजभतेरमा सहभागी भईएला।</p> <p>धनु</p>	<p>मकर व्यापार व्यवसायमा उन्नति हुनेछ। परिवारिक सम्बन्ध विग्रने योग देखिन्छ। पठनपाठनमा रुचि नबढ्ने। मित्र तथा आफन्तको सहयोग पाईनेछ।</p> <p>कुम्भ प्रशस्त धन लाभ हुनेछ। अधुरा काम बन्ने समय छ।</p> <p>मिथुन</p>			